क्षिणाभिर्दक्षयत्यैन्द्रं वै माध्यन्दिनꣳ सवनं माध्यन्दिने वै सवने दक्षिणा नीयन्ते तस्मात्पुरोडाशेडायामेवोपहृतायां दक्षिणा नयेत् ॥५॥ तदाहुः । अध्वर्यो यद्दीक्षितस्य नानवभृथोऽवकल्पते क्वैनमदिदीक्ष इत्यावभृथादनूद्दꣳहेयुरध्वर्युश्च प्रतिप्रस्थाता च होता च मैत्रावरुणश्च ब्रह्मा चाग्नीध्रश्चैतेर्वाऽएष षड्होता तमनुद्रुत्य षड्होतारं जुहोत्येकामाहुतिं कृत्वा पञ्च वाज्या द्यौष्पृष्ठमन्तरिक्षमात्माङ्गैर्यज्ञं पृथिवीꣳ शरीरैः वाचस्पतेऽछिद्रया वाचाछिद्रया जुह्वा दिवि देवावृधꣳ होत्रामेरयत्स्वाहेति सैव दीक्षा ॥६॥ तदाहुः । अध्वर्यो यद्दीक्षितस्य नानवभृथोऽवकल्पते क्वैनमवभृथमवनेष्यसीति स यद्धृदयशूलेन चरन्ति स ह्यैवैतस्यावभृथः ॥७॥ मधुको ह स्माह पैङ्ग्यः । विसोमेन वाऽएके पशुबन्धेन यजन्ते ससोमेनैके दिवि वै सोम आसीत्तं गायत्री वयो भूत्वाहरत्तस्य यत्पर्णमछिद्यत तत्पर्णस्य पर्णत्वमिति न्वाऽएतद्ब्राह्मणमुद्यते विसोमेन वाऽएके पशुबन्धेन यजन्ते ससोमेनैके स ह्येष विसोमेन पशुबन्धेन यजते योऽन्यं पालाशाद्यूपं कुरुतेऽथ ह्येष ससोमेन पशुबन्धेन यजते यः पालाशं यूपं कुरुते तस्मात्पालाशमेव यूपं कुर्वीति ॥८॥ ब्राह्मणम् ॥८ [७. २.] ॥ ॥

स य एष बङ्कुसारः । स ह्यपशव्यस्तस्मात्तादृशं पशुकामो यूपं न कुर्वीताथ य एष फल्गुप्रासहः स ह पशव्यस्तस्मात्तादृशं पशुकामो यूपं कुर्वीति ॥१॥ अथ यस्यैतद्वक्रस्य सतः । शूल-इवाग्रं भवति स ह कपोती नाम स यो ह तादृशं यूपं कुरुते पुरा ह्यायुषोऽमुं लोकमेति तस्मात्तादृशमायुष्कामो यूपं न कुर्वीति ॥२॥ अथ य एष आनतः । उपरिष्टादुपनतो मध्ये सोऽशनायि रूपꣳ स यो ह तादृशं यूपं कुरुतेऽशनायुका ह्यस्य भार्या भवन्ति तस्मात्तादृशमन्नाद्यकामो यूपं न कुर्वीताथ य एष आनत उपरिष्टादुपनतो मध्ये सोऽन्नाद्यस्य रूपं तस्मात्तादृशमन्नाद्यकामो यूपं कुर्वीति ॥३॥ ब्राह्मणम् ॥१ [७. ३.] ॥ ॥